ELIZABETH LEE

Multikunstner med stort hjerte

TEKST: MERETE EIDE

Hun bor i Texas, men tilbringer mye av tiden i Europa hvor hun turnerer med sitt italienske band, Cozmic Mojo. I tillegg er hun svært opptatt av veldedighet og har gjennom sin fantasifigur, Red Dawg, hjulpet mange organisasjoner. I vinter spilte hun i Norge for første gang. Hun ble godt mottatt, særlig hennes sjelfulle stemme og tolkninger av blues-klassikere gikk hjem hos folk.

Bluesnews traff Elizabeth Lee og bandet etter konserten hos Oslo Bluesklubb på Buckleys i Oslo. Lee er svært imøtekommende da vi vil vite litt om hennes musikalske inspiratorer.
- Jeg vokste opp med musikk rundt meg. Jeg sang i kirkekoret fra jeg var 10 år, og det er der gospelen og spirituals kommer fra. Moren min var med i en trio som framførte Andrew Sisters-type musikk. Hun spilte ofte piano, mens vi ungene satt rundt henne og sang med, forteller Lee. - Når hun ikke spilte piano lyttet hun til musikk fra storheter som Ray Charles, Tom Jones, Frank Sinatra og Peggy Lee og til filmmusikk og da særlig musikaler. Jeg var den yngste i familien. Mine eldre søstre elsket å spille musikk, alt fra Cat Stevens til Lynyrd Skynyrd og Led Zeppelin. Og selvsagt, Jimi Hendrix og Janis Joplin. I vår familie var det alltid noen som spilte musikk, og jeg lyttet og sugde til meg alt, forklarer hun.

Til Norge har hun med seg Cozmic Mojo som utelukkende består av italienske musikere. Hvordan oppsto dette samarbeidet?
- Første gang jeg dro over dammen for å spille musikk var for å være med på en turné med kusina mi og mannen hennes, Johnny i Frankrike. Dette var på midten av 90-tallet og jeg bodde i New York hvor jeg livnærte meg som modell. Et velkomment og forfriskende eventyr, smiler hun og fortsetter. - De spilte som sagt i Frankrike, og manageren deres presenterte meg for musikere som jeg kunne spille sammen med. Jeg gjorde noen konserter med dem, og på en biker-festival var det en representant fra et tysk plateselskap som hørte meg. Han presenterte seg, og noen måneder senere turnerte jeg i Tyskland med tyske musikere. Jeg hadde med meg en amerikansk gitarist, Larry Chaney, og vi gjorde mange turneer med denne line-upen. Ikke le, men bandet hette Bad Influence, ler hun før hun fortsetter: - På en av de turene dro vi til Italia hvor vi møtte en annen gitarist, Luca Gallina. Han kontaktet meg noen år senere og plutselig var jeg på turne i Europa igjen. Gjett hvor? Jo, i Italia med italienske musikere, begynnelsen

Elizabeth Lee med sine malerier. (Promobilder).

på Cozmic Mojo, smiler hun til sine medmusikanter.

- Med bakgrunn i amerikansk musikktradisjon, hvordan tror du at det å tilbringe så mye tid i Europa har påvirket deg?
- Låtskrivingen min er uten tvil påvirket av stedene og menneskene jeg har delt dette med – uansett hvor lange eller korte disse møtene har vært. Dette er det som har inspirert meg til å skrive sanger, som en av låtene på skiva Honest Criminals. Jeg skrev sangen «Up The East» etter å ha tilbrakt en uke langt øst i Tyskland på grensa til Polen. Jeg var i Polen og måtte krysse grensa hver dag gjennom kontrollposten. Forskjellen mellom de to landene var kjempestor og overveldende og gjorde et sterkt inntrykk på meg. Mennesker, steder og hendelser – alt dette er en del av meg. I låtskrivingen samarbeider jeg med Luca Gallina og Larry Chaney på de fleste prosjektene, men noen sanger skriver jeg alene. Det er de mer tåredryppende kjærlighetslåtene der jeg skriver om mannen min og om hvor høyt jeg elsker ham, sier hun og forteller hvor mye hun gleder seg til å dra hjem til Texas for å se ham igjen.

Vi visste ikke mye om Elizabeth før denne kvelden, men et søk på nettet pekte oss i retning av en organisasjon ved navn Red Dawg.
- Veldedighet opptar deg, og Red Dawg er en viktig figur i dette. Hvordan kom det i stand?
- Red Dawg er en figur jeg laget i 2001, da jeg laget den første tegningen. Han er rett og slett en snill, varmhjertet, ikke fordømmende politisk og generøs sjel i form av en fantasifigur. Han har reist verden rundt gjennom mine turer med Cozmic Mojo, og etter hvert begynte jeg å selge malerier på konsertene. Det var veldig populært, så jeg satte sammen dobbel-CDen «Gotta Red Dawg» som hadde med mange ulike artister fra hele verden. Året etter skrev jeg og illustrerte boka «A Red Dawg's Tale» . Gjennom salget av alt dette har Red Dawg hjulpet mange organisasjoner i form av økonomisk støtte og oppmerksomhet. Noen av organisasjonene er Haiti Global Project, Cherish Our Children og mange flere. Mottoet er at Red Dawg skal være et verktøy for positive forandringer i verden. Og det er han, fastslår Lee.

- Du er en multiartist. Hvordan ser du på musikken i forhold til alt det andre du gjør?
- Det var et interessant spørsmål. Jeg har tegnet eller malt så lenge jeg kan huske. Da jeg gikk på barneskolen laget jeg små booklets med kvinner i kostymer fra hele verden, alt fra Francine av Frankrike til Doris av Danmark. Jeg stiftet dem sammen og gav dem til de andre elevene . Jeg havnet i skikkelig trøbbel for det, uten at jeg vet helt hvorfor, ler hun. Hun forteller at med unntak av et år ved The Art Students League i New York, er alt hun gjør selvlært. Foruten å male lager hun smykker, keramikk og møbler. Videre lager hun filmmusikk og låter for andre. Hvor viktig er dette sett i forhold til låter for eget bruk?
- Alt er viktig. Det er dette jeg elsker, men også arbeidet mitt. Det er slik jeg livnærer familien min. Når jeg skriver for andre er det som en slags pause der jeg får muligheten til å skrive fra andres ståsted. Jeg har skrevet musikk til hele skiver for mannlige artister. Det var gøy! Da måtte jeg tenke som en mann. Jeg mener, menn og kvinner ser ting forskjellig, vi er også forskjellig i hvordan vi uttrykker oss, sier hun med glimt i øyet.

På scenen er det stemmen hennes som fanger oppmerksomheten, og på spørsmål om hun spiller noe instrument, sier hun som rett er at stemmen er hennes instrument. Hun forteller likevel at hun spiller brukbart gitar og at hun bruker gitaren når hun skriver sanger.
- Men er jeg en gitarist? Det kan diskuteres. Kommer an på hvor mye øl publikum har drukket, smiler hun mens hun forklarer: - Jeg spiller perkusjon på konsertene da det hjelper meg med rytmedelen. Jeg jobber faktisk med å bli en bedre gitarist slik at jeg kan gjøre akustiske konserter. Men som sagt, jeg er først og fremst sanger. Stemmen er hovedinstrumentet mitt, sier hun og legger til: - For meg er det ingen oppskrift på kreative prosesser. Jeg mener, hvor kommer inspirasjonen fra? Jeg mener den kommer innenfra, fra sjelen så å si. Alt kommer derifra, også Red Dawg, avslutter hun.

Elizabeth Lee og Cozmic Mojo er tilbake i Norge til sommeren. Da spiller de blant annet på Drøbak Bluesfestival. Ta deg en tur om du vil finne ut mer om både Elizabeth, bandet og Red Dawg.